

жиевъ, Петъръ Каракостовъ, Георги Киряковъ, Дим. Кючуковъ, Дянко Цоцковъ, Желю Д. Бояджиевъ, Петъръ Влаховъ. Юрданъ Д. Данчевъ, Д. Юрдановъ, Д. Костовъ, Юр. Т. Юрдановъ и Панайотъ Задгорски. Съучастници, но избавени отъ сждилища, затвори и бѣсилки, сж били: Коста Тотева Книговезеца, Михаилъ С. Мухтаровъ (който до убиването на Слив. бюлюкъбаши Али Байрактаръ е билъ съ четата на Стоилъ Войвода, а послѣ влиза въ редоветъ на Панайотъ Хитовата въ Сърбия), Отецъ Амфилохий, Маринъ Димитровъ, Иванъ Андоновъ Джиджето, Петъръ Дели Минковъ, Добри Пехливановъ, Курти Стояновъ, Х. Петъръ Чендовъ, Алекси Стояновъ и т. н.

Сливенъ въ първитъ дни слѣдъ възстанието.

Сливенското възстание, подобно на Панагюрското, бѣше далечъ отъ претенциитъ да освободи българитъ. Краятъ му е билъ прѣдвиденъ, а цѣльта постигната: прѣдизвикване на обща сѣчъ и намѣсване на Европа по начинъ, по който се освободиха сърби, гърци и ромъни.

Мжно биха се изредили имената на всички тия сливенци, които физически и морално сж участвували въ мѣстното революционно дѣло. Историкътъ се намира въ недоумѣние, съ имената на кои отъ тия борци да почне найнапрѣдъ. Ако попитаме коя и да е фамилия въ Сливенъ, ще се увѣримъ, че всѣка отъ тѣхъ би посочила близъкъ или далеченъ членъ, който е билъ замѣсенъ въ разни движения, вѣнъ и вжтрѣ въ Сливенъ, а особно отъ врѣмето на Х. Димитъръ, та до освобождението.¹⁾ Съ имената на изброенитъ до сега сливенски дѣйци не се изчерпватъ заслугитъ въобще на сливенци. Терминътъ „хайдушки Сливенъ“ на Зах. Стояновъ, който на модеренъ езикъ значи „революционенъ Сливенъ“, се отнася за цѣлия градъ съ всички негови съсловия.

Положението на сливенци отъ 3-и май нататкъ до стѣпването на руситъ въ града (1878 г.), значи въ продължение на година и половина, е било непоносимо. Зрѣлището около докарванитъ въ града възстанници и бѣсени всрѣдъ чаршията е било ужасно.²⁾

¹⁾ Отъ сливенцитъ, които сж участвували въ Сливенското възстание, май, 1876 г., останали сж живи само Маринъ Димитровъ, М. С. Мухтаровъ, Иванъ Жековъ Байрактаровъ и Иванъ Андоновъ, който се помина прѣзъ 1905 година.‡

²⁾ Не по-малко свирѣпо сж постѣпили турцитъ и срѣщу околнитъ на Сливенъ села, отъ които сжщо е имало четници. Селото Нейково много е пострадало, а тѣй сжщо Жеравна и Медвенъ, които съгласно, думитъ на Скайлеръ, сж били ограбени. Ср, стр. 52 на „Нар. Календаръ“ за 1877 г..